

Ja volim BiH

Moje ime je Ilda. Kćerka sam Amele i Arsida. U krvi koja teče mojim venama se nalazi mali dio Kosova i veliki dio Bosne i Hercegovine. Riječ domovina u mom univerzumu ima prijevod "duševna kuća". Šta bi duševna kuća trebala predstavljati? Ta kuća predstavlja jedno malo mjesto u našoj duši gdje je smještena ljubav prema domovini. Moja domovina je Bosna i Hercegovina.

Često se zapitam zbog čega ljudi žele da rastave ovu malu dolinu punu planina. Planine gledam kao mnogobrojne probleme s kojima se susrećemo u sistemu Bosne i Hercegovine, ali, svaka planina se može osvojiti. Svaka rijeka koja se izlije, vratit će se u svoje korito. Svako drvo koje se posiječe, opet će izviriti iz prkosne bosanske zemlje. Odlazak ljudi iz ove zemlje nije rješenje. Odlazak je privremeno rješenje koje će nakratko zaliječiti rane u duševnoj kući. Svaki put kada utonem u san van svog kreveta, svoje Zenice, svoje Bosne, mom srcu nedostaje jedan dio. Taj dio se riječima ne može opisati. Taj dio se lijekovima ne može izliječiti. Taj dio se slatkisima ne može zamijeniti. Pogled sa Trebevičke žičare, tvrđavu Kastel u Banjaluci, Unu iz Bihaća, Bilino polje iz Zenice, skijanje na Markovcu, Neretvu iz Mostara, vodopad iz Jajca nijedan pjesnik ne može opisati. Bosna je tvrđava, Bosna ne posustaje. Bosna je ranjena. Mi ju ne želimo izliječiti. Ljudi su doktori koji su u bijegu od ranjenog pacijenta. Ali Bosna i kao ranjeni lav stoji i ne pada. Duševna kuća se ne nalazi u mnogo srca. Ona se nalazi u srcu istinskih patriota. U duševnoj kući svjetla se ne gase. Muzika ne prestaje. Ljubav ne prestaje. Bosna me naučila koliko puta trebam ustati nakon pada. Taj broj još uvijek nisam otkrila jer Bosna nije pala. Bosna svaki put ustaje i nastavlja bitku.

Bosna je moj ponos. Bosna je prkos. Bosna je život. Bosna se ne ostavlja.

Ilda Kuljići, III - 1